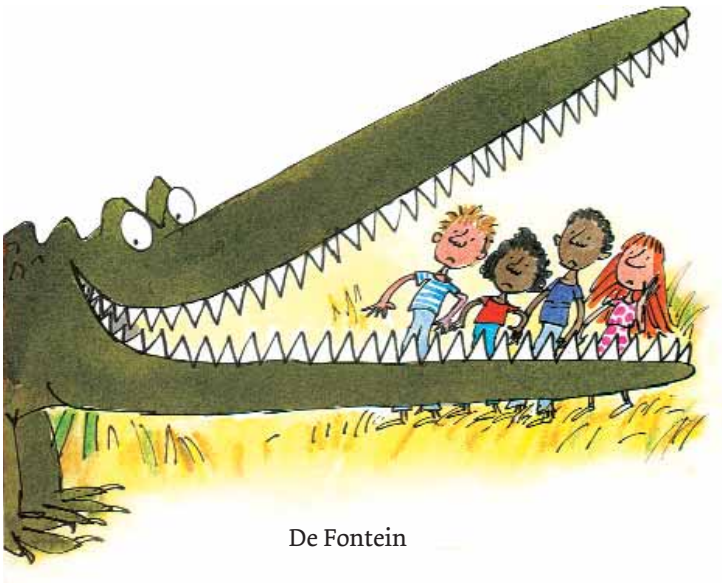

Roald Dahl

De reuzen- krokodil

Tekeningen van Quentin Blake

vertaald door Harriët Freezer

De Fontein

De Engelse uitgever van Roald Dahls kinderboeken heeft er lange tijd bij hem op aangedrongen om ook eens een kort prentenboek voor jonge kinderen te schrijven. Roald Dahl zei dat hij dat al vaak had geprobeerd, maar dat hij het 'verdomd moeilijk' vond, zelfs nog moeilijker dan het schrijven van een heel kinderboek voor grote kinderen. De uitgever bleef aandringen omdat hij vond dat iemand met zo'n opmerkelijk talent een fantastisch prentenboek zou kunnen maken. En op een dag, een heel bijzondere dag drie jaar later, overhandigde Dahl hem een paar bladzijden met de titel *De Reuzenkrokodil*. Het was een prachtig verhaal.

Daarna heeft Dahl zelf uit meerdere illustratoren Quentin Blake gekozen om er tekeningen bij te maken. Hij bleek de ideale keus. Zo ideaal, dat nu ook de eerdere boeken van Dahl, die nog niet door Blake geïllustreerd waren, uitgebracht zijn met tekeningen van Quentin Blake. Dit is dus eigenlijk in twee opzichten een eerste boek: het eerste prentenboek van Roald Dahl en het eerste van zijn boeken die werden geïllustreerd door Quentin Blake. De prettige en buitengewoon succesvolle samenwerking met Quentin Blake heeft de hele rest van Dahls leven geduurd.

Achttiende druk, 2007

Oorspronkelijke titel: *The Enormous Crocodile*

Verschenen bij Jonathan Cape, Londen

Text copyright © Roald Dahl Nominee Ltd., 1978

Illustrations copyright © Quentin Blake, 1978

Voor de Nederlandse uitgave:

© 1978/2006 Uitgeverij De Fontein, Baarn

Vertaling: Harriët Freezer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 3179 0

NUR 200

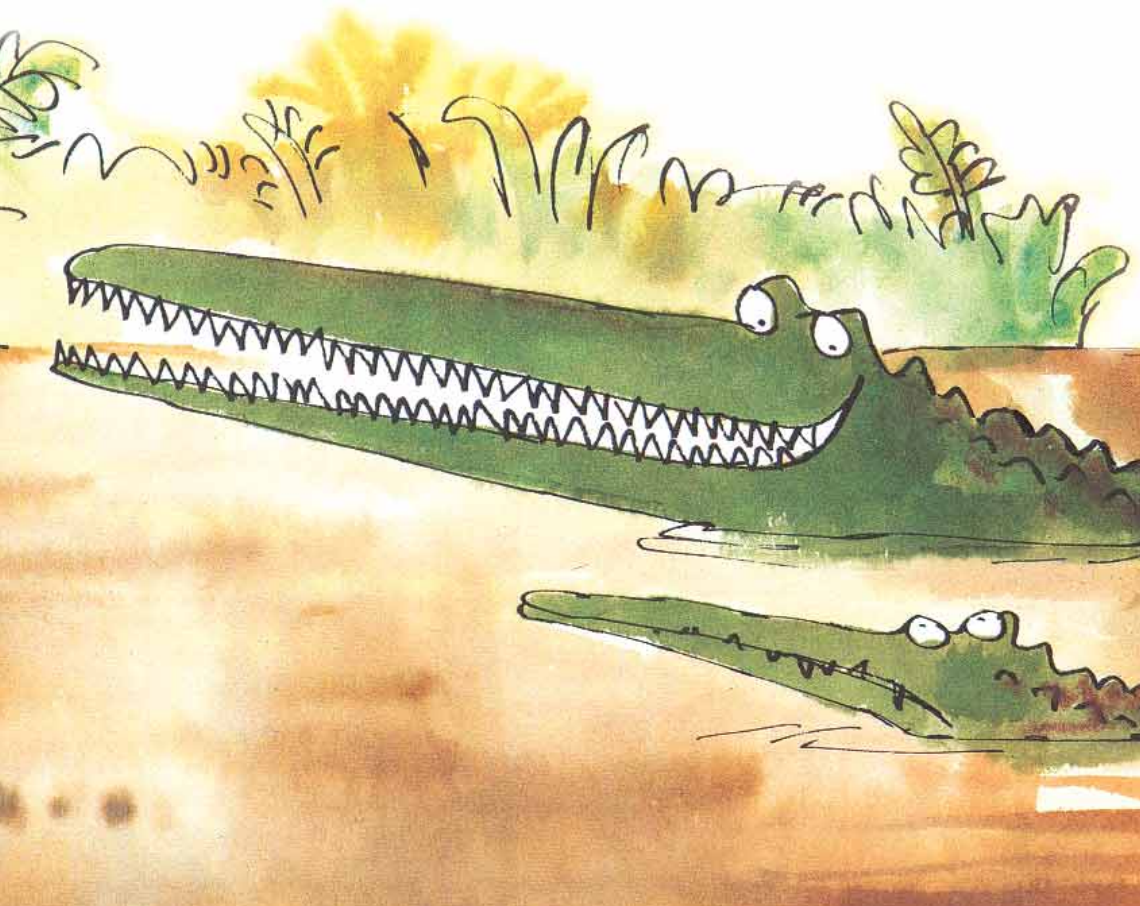
In de grootste, bruinste, modderigste rivier van Afrika lagen twee krokodillen met hun koppen net boven het water. Een van de krokodillen was reusachtig. De andere was niet zo groot.

‘Weet je waar ik vandaag zin in heb voor mijn middageten?’ vroeg de Reuzenkrokodil.

‘Nee,’ zei de Nietzogrote. ‘Waarin dan?’

De Reuzenkrokodil grijnsde met wel honderd scherpe witte tanden. ‘Voor het middageten,’ zei hij, ‘zou ik vandaag best een lekker mals jongetje lusten.’

‘Ik eet nooit jongetjes,’ zei de Nietzogrote. ‘Alleen maar vis.’

‘Ho, ho, ho!’ riep de Reuzenkrokodil. ‘Wedden dat, als jij nu op dit ogenblik een lekker mals, vet jongetje in het water zag spartelen, je ’m dan in één hap op zou slokken?’

‘Helemaal niet,’ zei de Nietzogrote. ‘Jongetjes zijn me te taai en kauwerig. Ze zijn taai en kauwerig en vies en bitter.’

‘Taai en kauwerig!’ riep de Reuzenkrokodil. ‘Vies en bitter! Wat een lariekoek! Jongetjes zijn mals en smakelijk!’

‘Ze smaken bitter,’ zei de Nietzogrote. ‘Je moet er een hoop suiker op doen om ze naar binnen te krijgen.’

‘Jongetjes zijn groter dan vis,’ zei de Reuzenkrokodil. ‘Daar krijg je grotere porties van.’

‘Wat ben jij gulzig,’ zei de Nietzogrote. ‘Je bent de gulzigste krook van de hele rivier.’

‘Ik ben de dapperste krook van de hele rivier,’ zei de Reuzenkrokodil. ‘Ik ben de enige die uit het water durft te komen en door het oerwoud naar de stad durft om jongetjes te vangen.’

‘Dat heb je maar één keer gedaan,’ snoof de Nietzogrote. ‘En wat gebeurde er toen? Ze zagen je allemaal aankomen en renden weg.’

‘Ja, maar vandaag zullen ze me helemaal niet zien,’ zei de Reuzenkrokodil.

‘Natuurlijk zien ze je wel,’ zei de Nietzogrote. ‘Jij bent zo reusachtig groot en lelijk, dat ze je van kilometers afstand al aan zien komen.’

De Reuzenkrokodil grijnsde opnieuw en zijn verschrikkelijk scherpe tanden flonkerden als messen in de zon. ‘Niemand zal me zien,’ zei hij, ‘want dit keer heb ik stiekeme plannetjes en slimme streken bedacht.’

‘*Slimme streken?*’ riep de Nietzogrote. ‘Jij hebt nog nooit van je leven iets slims gedaan! Jij bent de stomste krook van de hele rivier!’

‘Ik ben de slimste krook van de hele rivier,’ antwoordde de Reuzenkrokodil. ‘Voor mijn middageten ga ik een lekker mals, vet jongetje oppeuzelen terwijl jij hier in de rivier ligt honger te lijden. Tot straks.’

De Reuzenkrokodil zwom naar de kant van de rivier en kroop het water uit.

Een kolossaal dier stond in de slijmerige, zompige modder bij de oever.

Het was Humpie-Rumpie, het nijlpaard.

‘Hallo, hallo,’ zei Humpie-Rumpie. ‘Waar ga jij in vrede naam naartoe op deze tijd van de dag?’

‘Ik heb stiekeme plannetjes en slimme streken,’ zei de krokodil.

‘O jee,’ zei Humpie-Rumpie. ‘Ik durf te wedden dat je iets afschuwelijks gaat doen.’

De Reuzenkrokodil grijnsde naar Humpie-Rumpie en zei:

*'Ik ga mijn holle,
hongerige buikje vullen
met iets om te smikkelen,
smakken en smullen.'*

'Wat is er dan zo om te smullen?' vroeg Humpie-Rumpie.

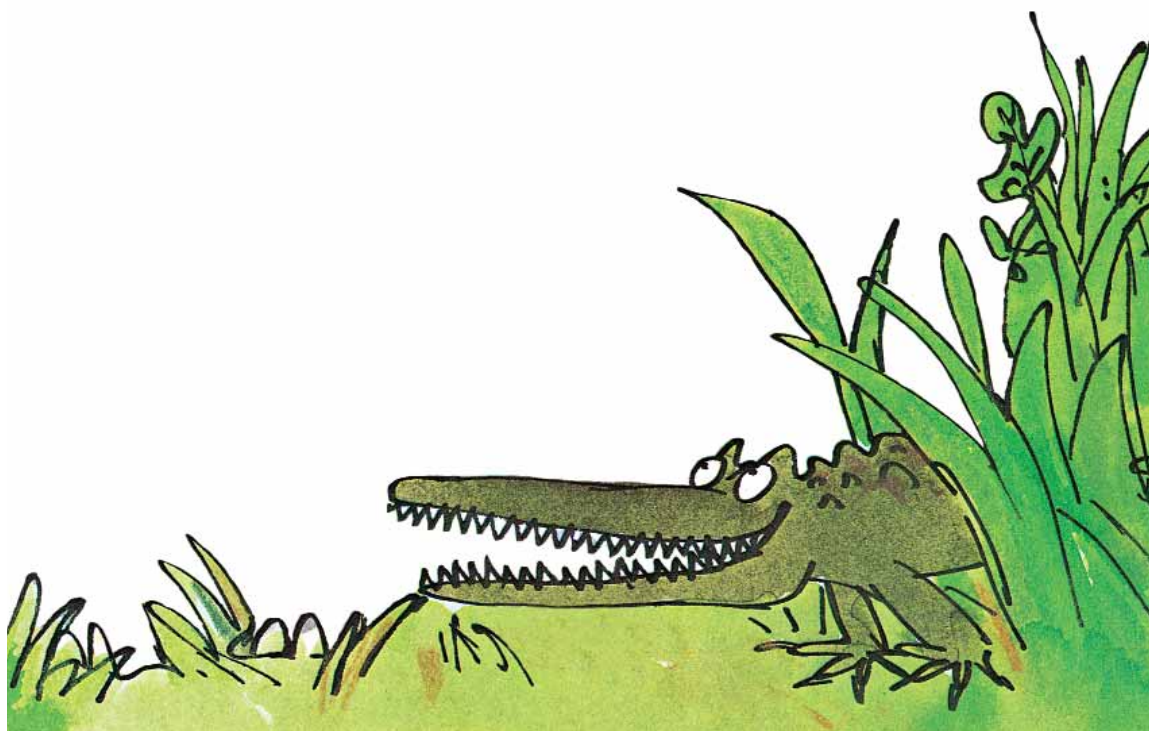
'Raad maar eens,' zei de krokodil. 'Het is iets wat op twee benen rondloopt.'

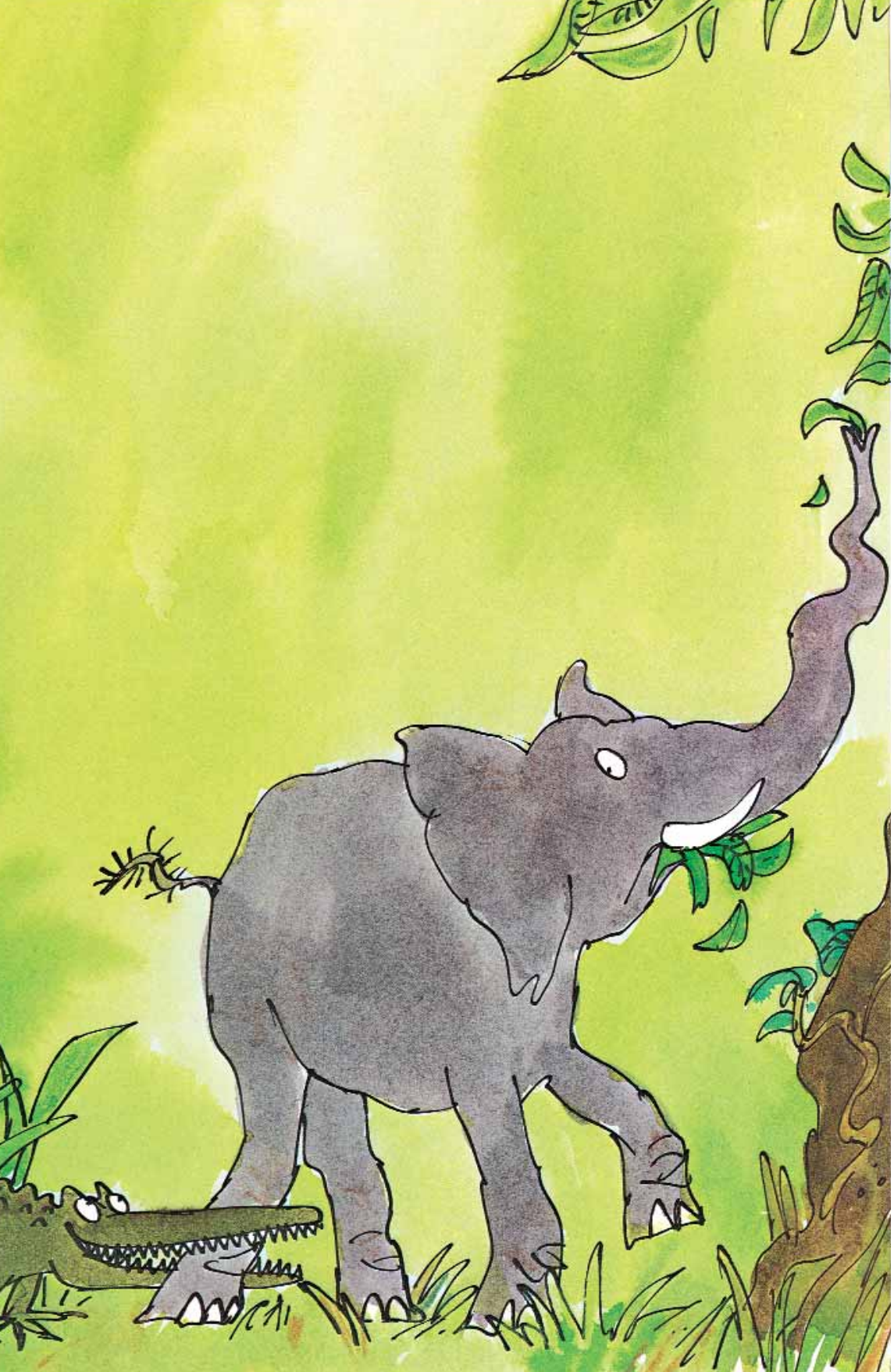
'Je bedoelt toch niet...,' zei Humpie-Rumpie. 'Je bedoelt toch niet écht dat je een kind gaat opeten?'

'Tuurlijk wel,' zei de krokodil.

'O jij gulzige, gore griezel!' schreeuwde Humpie-Rumpie. 'Ik hoop dat ze je pakken, in de pan hakken en krokodillensoep van je koken!'

De Reuzenkrokodil lachte Humpie-Rumpie luidkeels uit. Toen waggelde hij het oerwoud in.

In het oerwoud kwam hij Slurfie de olifant tegen. Slurfie knabbelde aan de bovenste blaadjes van een hoge boom en zag de krokodil eerst niet. Dus beet de krokodil hem in zijn poot.

‘Au!’ zei Slurfie met zijn luide, zware stem. ‘Wie deed dat? O, ben jij het, valse krokodil die je bent. Waarom ga je niet terug naar de grote bruine modderrivier, waar je thuishoort?’

‘Ik heb stiekeme plannetjes en slimme streken,’ zei de krokodil.

‘Je bedoelt zeker dat je *rottige* plannetjes en *smerige* streken hebt,’ zei Slurfie. ‘Jij hebt nog nooit van je leven iets goeds gedaan.’

De Reuzenkrokodil grijnsde naar Slurfie en zei:

*‘Ik ga ’n smikkelsmak-
maaltje van kinderen maken.
Hoor straks de botjes
maar eens kraken!’*

‘O jij walgelijk, weerzinwekkend beest!’ schreeuwde Slurfie. ‘O jij vieze, vuile valserik! Ik hoop dat ze je pletten en prakken en krokodillenpuree van je stampen!’

De Reuzenkrokodil lachte luidkeels en verdween in het dichte oerwoud.

Een eindje verder kwam hij Huppeldepup de aap tegen. Huppeldepup zat in een boom noten te eten.

‘Hallo Krokie,’ zei Huppeldepup. ‘Waar ga jij naartoe?’

‘Ik heb stiekeme plannetjes en slimme streken,’ zei de krokodil.

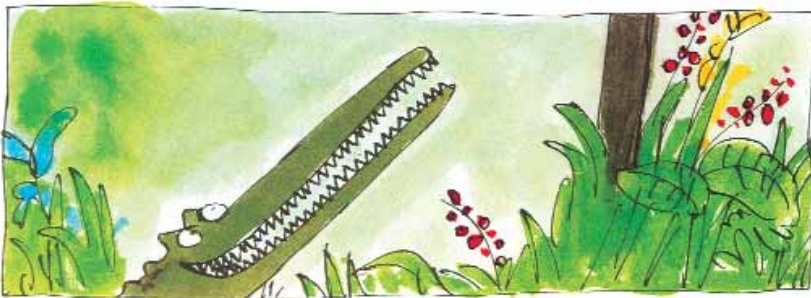
‘Wil je ook wat noten?’ vroeg Huppeldepup.

‘Ik weet iets veel beters dan noten,’ zei de krokodil snuivend.

‘Ik dacht dat er niks beters was dan noten,’ zei Huppeldepup.

‘Aha,’ zei de Reuzenkrokodil,

*‘Waar ik van ga smullen
heeft armen en benen,
vingers en voeten,
en nagels aan zijn tenen!’*

Huppeldepup trok wit weg en begon over zijn hele lijf te sidderen. ‘Je gaat toch niet echt een kind oppeuzelen, is ’t wel?’ vroeg hij.

‘Tuurlijk wel,’ zei de krokodil.

‘Met kleren en al. Ze smaken lekkerder met kleren aan.’

‘O jij hebberig spook van een krook!’ schreeuwde Huppeldepup. ‘Jij glibberige gluiperd! Ik hoop dat je je verslikt in de knopen en gespen en erin stikt!’

De krokodil grijnsde naar Huppeldepup en zei: ‘Ik eet ook weleens apen.’ En bliksemsnel beet hij, met één knauw van zijn geweldige kaken, de boom door waarin Huppeldepup zat. En die sloeg tegen de grond.

Maar Huppeldepup sprong net op tijd in de volgende boom en zwaaide weg tussen de takken.

Een eindje verder kwam de Reuzenkrokodil de Rolmopsvogel tegen. De Rolmopsvogel was een nest aan het bouwen in een sinaasappelboom.